

22 Σεπτεμβρίου 2019

Ιστορίες από τα Χρυσά Χρόνια των Κυπριακών Αερογραμμών

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

Ένας πρώην αεροσυνοδός θυμάται και περιγράφει στη CITY τα όσα -για 25 χρόνια- έζησε στον αέρα.

Έχουν περάσει ήδη 4 χρόνια από το (άδοξο και) οριστικό κλείσιμο του Κυπριακού Εθνικού Αερομεταφορέα. Τα όσα ακολούθησαν το κλείσιμο και αναφερόμαστε κυρίως στη δραματική μείωση των εναέριων δρομολογίων και της έλλειψης ανταγωνισμού που εκτόξευσε τις τιμές των εισιτηρίων στα ύψη, δεν μας αφήνουν να λησμονήσουμε το παρελθόν και αυτό που είθισται να λέμε στην Κύπρο... «τους καλούς τζαιρούς».

Οι Κυπριακές Αερογραμμές ήταν πολύ περισσότερα από τον εθνικό αερομεταφορέα του τόπου μας. Ήταν κάτι σαν τις ρίζες μας στον αέρα. Ήταν η δική μας αερογραμμή, που μας μετέφερε με ασφάλεια σε όλο τον κόσμο και που μας έκανε να νιώθουμε οικεία. Ακόμη και σήμερα, αν βρεθείς σε συζήτηση με θέμα τις ΚΑ, όλοι έχουν μια όμορφη ιστορία να σου διηγηθούν, ενώ εύκολα μπορείς να

διαπιστώσεις τη νοσταλγία στο βλέμμα και τις σκέψεις.

Πτήση για Παρίσι

Πτήση για Παρίσι

Μια νοσταλγία που συναντάς ακόμη πιο έντονα σε ανθρώπους που έζησαν τις Κυπριακές Αερογραμμές εκ των έσω, ως εργαζόμενοι, και που εν μία νυχτί βρέθηκαν εκτεθειμένοι στην κακή διαχείριση και τις αμείλικτες αποφάσεις των περικοπών και του οικονομικού εξορθολογισμού.

Τα πράγματα, ωστόσο, δεν ήταν πάντα έτσι. Μπορεί οι Κυπριακές Αερογραμμές τα

τελευταία χρόνια πριν το τέλος να αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα και ζημιές, παρόλα αυτά υπήρξαν οι «χρυσές εποχές» που οι ΚΑ μεσουρανούσαν τόσο μεταφορικά όσο και κυριολεκτικά.

31 Ιουλίου 2009

Ο -επί 25 χρόνια αεροσυνοδός των Κυπριακών Αερογραμμών- Αλέξης Σοφοκλέους θυμάται ιστορίες από τα χρυσά χρόνια του εθνικού μας αερομεταφορέα και περιγράφει στη CITY μερικά από όλα όσα έχει ζήσει.

*Όλες τις φωτογραφίες παραχώρησε στη CITY ο συνεντευξιαζόμενος.

Χριστούγεννα και επιστροφή από Λονδίνο προς Λάρνακα

Η πτήση -αν και Χριστούγεννα- σκεφτήκαμε με το πλήρωμα πως δεν θα έπρεπε να ήταν «άλλη μια συνηθισμένη μέρα». Έτσι αποφασίσαμε και χαμηλώσαμε τον κύριο φωτισμό της καμπίνας και να κρατήσουμε ανοιχτά μόνο μερικά κόκκινα λαμπάκια στην καμπίνα των επιβατών. Πήρα το μικρόφωνο που χρησιμοποιούσαμε για ανακοινώσεις και άρχισα να τραγουδώ την «Άγια Νύκτα» στα Αγγλικά. Οι επιβάτες, που ήταν επί τω πλείστων, Άγγλοι δεν άργησαν να αρχίσουν να τραγουδούν μαζί μας και έτσι η μέρα των Χριστουγέννων στα σύννεφα απέκτησε νόημα και ταυτόχρονα έγινε και παρέμεινε μια γλυκιά ανάμνηση για όλους.

Χριστούγεννα εν πτήξει

20 Ιουλίου και πρωινή πτήση για Αθήνα

Ανάμεσα στο πλήρωμα ένας συνάδελφος ερασιτέχνης ντράμερ. Με πλησιάζει και μου προτείνει να παίξουμε κάποιο τραγούδι από τα μελοποιημένα ποιήματα των ποιητών μας που αναφέρονται στην μαύρη επέτειο της εισβολής.

Σε λίγο ο συνάδελφος άρχισε να χτυπά πέρα δώθε στα διάφορα αντικείμενα που υπήρχαν στην κουζινούλα του αεροπλάνου και πραγματικά εντυπωσιάστηκα από τη μαεστρία του να παίζει σωστά την μελωδία. Άρχισα να τραγουδώ σιγανά στην αρχή. Σιγά- σιγά όμως δυνάμωνε η ένταση, λόγω και της συναισθηματικής φόρτισης που συνοδεύει τα τραγούδια αυτά.

Όταν πέρασε λίγη ώρα, αντιληφθήκαμε πως επικρατούσε ασυνήθιστη ησυχία στην καμπίνα, στην οποία είχαμε γυρισμένη την πλάτη κατά την διάρκεια της «συναυλίας». Σταματήσαμε και οι δύο, αφού έπρεπε να εξυπηρετήσουμε τους επιβάτες. Γυρνώντας στην καμπίνα είδαμε, με μεγάλη μας έκπληξη, τους επιβάτες να βρίσκονται μαζεμένοι στο πίσω μέρος της καμπίνας και να μας ακούνε αθόρυβα.

Κάποια κυρία μας είπε χαρακτηριστικά, «σας παρακαλώ μην σταματάτε. Συνεχίστε» και αφού συμφώνησαν και οι υπόλοιποι συνεχίσαμε για το υπόλοιπο της πτήσης να τραγουδούμε όλοι μαζί τα υπέροχα αυτά τραγούδια.

8 Δεκεμβρίου 2007

Μια αναπάντεχη συνάντηση, 20 χρόνια μετά

Κυρία που καθόταν στην αναβαθμισμένη θέση (Business Club), με σταμάτησε την ώρα της εξυπηρέτησης να με ρωτήσει αν υπάρχει άλλος Αλέξης στις Κ.Α γιατί τον ψάχνει. Της είπα ότι δεν υπάρχει άλλος με το ίδιο όνομα. Οπότε με παρακάλεσε να της μιλήσω περισσότερο να ακούσει την φωνή μου για να σιγουρευτεί ότι ήμουν αυτός που έψαχνε. Μου κίνησε ιδιαίτερα το ενδιαφέρον και αφού της μίλησα περισσότερο, βούρκωσε και με δάκρυα στα μάτια μου είπε ότι ήμουν εκείνος που ψάχνει εδώ και πολλά χρόνια και που ήταν έτοιμη να πάει μέχρι και σε τηλεοπτική εκπομπή της Ελληνικής τηλεόρασης για να με βρει. Άρχισα να θυμάμαι κάτι, όμως δεν ήμουν βέβαιος.

Με ρώτησε αν την θυμάμαι. Της αποκρίθηκα ότι δεν ήμουν σίγουρος και τότε μου υπενθύμισε ότι πριν από σχεδόν 20 χρόνια, είχε αυτοκινητικό δυστύχημα με τον σύζυγο της και θυμάται τη φωνή μου και κάποια φιγούρα με λευκό πουκάμισο να της λέει να μην ανησυχεί και ότι όλα θα πάνε καλά, ενώ της παρείχα πρώτες

βοήθειες. Μέσα στην παραζάλη και τα τραύματα, συνεπεία του φοβερού δυστυχήματος, κρατιόταν από τη φωνή που άκουγε, μέχρι που ήρθε το ασθενοφόρο και τους μετέφερε στο νοσοκομείο.

Θυμόταν κάποια στιγμή να μην αντανάηζε, ονόματι Αλέξης και από τότε έψαχνε να με εναντηθήκαμε στην συγκεκριμένη πτήση 20 χρόνων παφή και συχνά-πυκνά τα λέμε.

Αλέξης Σοφοκλέους

Έκτακτο περιστατικό υγείας στον αέρα

Ζεύγος Άμερικανών που επέστρεφε στην πατρίδα τους μετά που ήρθαν και παντρεύτηκαν στην Κύπρο, έζησαν μια μεγάλη περιπέτεια όταν ο άντρας έπαθε κάποιο είδος σοκ εν πτήση και για πάρα πολλή ώρα προσπαθούσαμε να τον συνεφέρουμε με την βοήθεια και κάποιου ιατρού που είχαμε σαν επιβάτη. Ο άντρας με τίποτα δεν έφερνε τις αισθήσεις του και μετά από λίγο σταμάτησε να αναπνέει. Του παρείχαμε ασταμάτητα τεχνητή αναπνοή και μαλάξεις και οι πιλότοι αναγκάστηκαν να κάνουν έκτακτη προσγείωση στην Ιταλία για να του παρασχεθούν οι πρώτες βοήθειες.

Θυμάμαι ότι συνεχίζαμε τις αναπνοές και μαλάξεις μέχρι την στιγμή που μπήκαν στο αεροσκάφος νοσοκόμοι και τον παρέλαβαν. Μας ικανοποίησε πάρα πολύ όταν ο επικεφαλής τους μας ευχαρίστησε λέγοντας μας ότι με τις ενέργειες μας του

σώσαμε την ζωή.

Εκπαίδευση προσωπικού αέρος

Τα παιδιά από τη Βόρεια Ήπειρο

Σε μία από τις πολλές πτήσεις, όπου η εταιρεία μας μετέφερε παιδιά από την Βόρεια Ήπειρο τα οποία θα φιλοξενούνταν σε σπίτια συμπατριωτών μας, μας έκανε τεράστια εντύπωση ο ενθουσιασμός των παιδιών. Δεν μπορούσαν να σταματήσουν να μας αγκαλιάζουν, να μας μιλούν και να μας φιλούν.

Ένα κοριτσάκι με πλησίασε και αφού άπλωσε τα χεράκια της, την σήκωσα πάνω και παρέμεινε σφιχτά δεμένη πάνω μου σε όλη την διάρκεια της πτήσης. Μετά δυσκολίας την άφησα στα χέρια των συναδέλφων εξυπηρέτησης εδάφους και θυμάμαι χαρακτηριστικά την φατσούλα της κολλημένη στο τζάμι του λεοφωρείου με κολλημένο το χεράκι της στο τζάμι να με αποζητά. Ακόμα αναρωτιέμαι τι απέγινε...

Σεμινάρια Αεροφοβίας

Στα σεμινάρια αεροφοβίας που η εταιρεία μας οργάνωνε, είχα την τιμή να είμαι ένας από τους παρουσιαστές και με συγκλόνισε η δύναμη ψυχής των συνανθρώπων μας που παρευρέθηκαν.

Όλοι τους έδωσαν το άпас των δυνάμεων τους και καταπολέμησαν την φοβία τους με την αμέριστη και έμπρακτη συμπαράσταση πολλών συναδέλφων, αεροσυνοδών και πιλότων.

Μέχρι σήμερα κρατώ επαφή με μερικούς από τους συγκεκριμένους επιβάτες οι οποίοι αν και συνεχίζουν να είναι ανήσυχοι όταν θα πάνε κάποιο ταξίδι, εξακολουθούν να ευχαριστούν όλους όσοι βοήθησαν να διεξαχθούν τα σεμινάρια εκείνα.

Πρωινή άφιξη στο χιονισμένο αεροδρόμιο του Heathrow

Η παρουσία των Κυπριακών Αερογραμμών στα γεγονότα του αεροπορικού δυστυχήματος της «Ήλιος»

Θυμάμαι όλους τους ιθύνοντες της εταιρείας μας να επικοινωνούν με τους συναδέλφους της «Ήλιος» για βοήθεια σε πολλά επίπεδα μιας που είχαμε έτοιμο τηλεφωνικό κέντρο πλήρως επανδρωμένο, ομάδες στήριξης των οικογενειών των θυμάτων με άρτια εκπαιδευμένο προσωπικό και όποια άλλη υλική ή άυλη βοήθεια χρειάζονταν.

Ήμασταν όλοι σύσσωμοι δίπλα τους περιμένοντας. Η τραγικότητα των στιγμών υπερίσχυε οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας μας, συμπεριλαμβανομένου και του πτητικού μας προγράμματος.

Εκπαίδευση πληρώματος

15 Αυγ. 2005 (μία μόλις μέρα από το τραγικό δυστύχημα της αεροπορικής εταιρείας «Ήλιος»)

Έκτακτη Πτήση Κυπριακών Αερογραμμών CY011 Λάρνακα-Αθήνα-Λάρνακα. Αποστολή: Μεταφορά συγγενών των επιβατών της «Ήλιος HCY522» που κατέπεσε την προηγούμενη μέρα (14/8/2005) στην περιοχή Γραμματικό στην Ελλάδα.

Το πλήρωμα μας, αν και συγκλονισμένο με το γεγονός, παρέμεινε σε απόλυτη επαγγελματική συνέπεια και καθόλη την διάρκεια της πτήσης βρισκόμασταν σε ήσυχη και αθόρυβη εγρήγορση με έντονο ανθρωπιστικό ύφος και συμπεριφορά.

«Στη σημερινή πτήση δεν θα πούμε καλημέρα. Θα είμαστε απλώς παρόντες και θα δίνουμε κουράγιο με την παρουσία και την σιωπή μας». Αυτό κάναμε. Και αυτό έπρεπε να κάνουμε. Τίποτα άλλο.

Στην είσοδο του αεροσκάφους ο αδελφός μέλους του πληρώματος 'Ήλιος' μου είπε, «Δεν θα ανεκτώ ποτέ να ξαναμιλήσει κανείς άσχημα για τα ιπτάμενα πληρώματα και το πόσα αμοίβονται, το πόσο καλοπερνούν κ.ο.κ. Η δουλειά σας είναι τόσο σημαντική και δεν θα σταματήσω ποτέ να σκέφτομαι ότι εσείς

αποτελείτε την γέφυρα από το σημείο άλφα στο βήτα να βρεθούν τα αγαπημένα μας πρόσωπα με ασφάλεια. Σας αγαπώ και σας σέβομαι που είστε σήμερα εδώ να μας πάρετε να δούμε για ύστατη φορά τους δικούς μας».

Στην Αθήνα είχα την τιμή να εκπροσωπήσω τις Κυπριακές Αερογραμμές στον ειδικά διαμορφωμένο χώρο «υποδοχής» των συγγενών. Ήμουν ο μοναδικός με λευκό πουκάμισο σε ένα κατάμαυρο χώρο...Συγκλονίστηκα...Είμαι πολύ περήφανος για τις Κυπριακές Αερογραμμές που μετέφεραν με ασφάλεια τόσο τους ανθρώπους αυτούς όσο και μυριάδες άλλους τα χρόνια που πετούσε. Αυτό, από μόνο του, αποτελεί για πάντα την κληρονομιά που άφησαν οι Κυπριακές Αερογραμμές.

Πλημμύρες έξω από τα γραφεία του αεροδρομίου στη Λάρνακα

Επίλογος

«Οι παραπάνω ιστορίες, αν και είναι βγαλμένες από τις προσωπικές μου αναμνήσεις στην 25χρονη πορεία μου στις Κυπριακές Αερογραμμές, αποτελούν ένα μικρό κομματάκι από το όλον που η εταιρεία αυτή αντιπροσώπευε και εκπροσωπούσε.

Είναι μυριάδες οι εμπειρίες και οι αναμνήσεις που όλο το προσωπικό θα θυμάται για πάντα από οποιοδήποτε πόστο κατείχε.

Το πλέον σημαντικό στοιχείο της πολυετούς παρουσίας των Κυπριακών Αερογραμμών στον τόπο μας δεν είναι άλλο παρά το αδιαπραγμάτευτο επίπεδο ασφάλειας που υπήρχε και για το οποίο φέρει ακεραία ευθύνη όλο το προσωπικό, διοίκηση και διεύθυνση.

Δεν μπορεί να εξηγηθεί με λόγια η ευγνωμοσύνη που όλοι πρέπει να αισθανόμαστε όταν ταξιδεύαμε, είτε εμείς είτε αγαπημένα μας πρόσωπα, με τις Κυπριακές Αερογραμμές γνωρίζοντας ότι η ασφάλεια είναι υπεράνω όλων και ότι θα μεταβούμε από το σημείο Α στο Β σώοι και αβλαβείς.

Δηλώνω περήφανος που διαδραμάτισα ένα μικρό ρόλο στην μακρόχρονη και πολύκροτη ιστορία των Κυπριακών Αερογραμμών!».

Πηγή: city.sigmalive.com